

geen roet in het eten had gegooid. Bijvoorbeeld optreden op North Sea Jazz. Ik wil ook een tour doen door Afrika en weer naar de Verenigde Staten om muziek te maken. En ik zou graag met Pharrell willen werken. Maar alles op z'n tijd.'

Afrika?

'Ik heb al een keer in Soedan opgetreden. December 2019, zal ik nooit vergeten. Het was mijn eerste optreden in Soedan en mensen zongen mee met mijn muziek, terwijl ik zo ver van huis was! Het was een hiphopconcert voor de Friendship Hall in Khartoem, een plek waar de ex-president ooit speeches gaf tegen dergelijke evenementen, dus dat concert was een statement an sich. Het was een bizarre ervaring.'

– SA

DENISE AZNAM

Ze speelde in De Oost, Celblok H en Ninja Nanny; Denise Aznam (34) timmert keihard aan de weg. 'Ik word momenteel ook gecast als girl next door, wat met mijn Indonesische roots niet vanzelfsprekend is.'

Op de site van je agentschap staat trots te lezen: sinds haar afstuderen aan de toneelschool is Denise continu aan het werk geweest. Is dat uitzonderlijk in jouw vakgebied?

'Ja, maar ik moet eerlijk zeggen dat het misschien ook wel de perceptie van mijn

kledingzaak gestaan om mijn huur te kunnen betalen. Dat geldt voor veel acteurs en actrices. Dat wéét je als je aan dit vak begint. Op de toneelschool werd al gezegd tegen onze klas: twee van jullie gaan het redden. Dat motiveerde mij enorm. Ik dacht: ik ga een van die twee zijn. Terwijl dat met mijn roots en uiterlijk niet bepaald voor de hand lag, want de hoofdrollen in de meeste Nederlandse films zijn voor witte mensen.'

Hoe is het voor jou om gevraagd te worden voor een rol, omdat je een Indonesische achtergrond hebt?

'Dat is heel dubbel. Aan de ene kant wil ik alles kunnen spelen ongeacht mijn uiterlijk en mooie rollen aannemen omdat ik een goede auditie heb gedaan, niet omdat ik 'dat Indonesische meisje' ben. Gelukkig gebeurt dat sinds dit jaar en de opkomst van de Black Lives Matter-beweging steeds vaker. Ik ben dit jaar te zien in twee rollen waarin mijn achtergrond helemaal geen rol speelt. Dat zou twee jaar geleden never nooit gebeurd zijn. Tegelijkertijd zal ik nooit nee zeggen tegen een mooi project dat over Indonesië gaat, omdat ik denk dat ik met mijn kennis van de cultuur en taal iets moois kan bijdragen. Maar ook omdat ik me haast verplicht en tegelijkertijd bevoorrecht voel om een stem te geven aan verhalen over de geschiedenis van het land die nooit eerder verteld zijn. Ik heb bijvoorbeeld de met twee Gouden Kalveren bekroonde documentaire *Ze noemen me Baboe* ingesproken in het

een onderbelichte kant van de Nederlandse koloniale geschiedenis in beeld brengt, namelijk die van de onderdrukte Indonesische bevolking. In de huidige tijdsgeschiedenis, waarin het onderwerp diversiteit actueel is en politici verdeeldheid proberen te zaaien, is dit belangrijker dan ooit. Op de set was het lachen en huilen tegelijk. Niet alleen voor mij persoonlijk, maar voor de hele crew. Na de opnames heb ik met mijn familie mooie gesprekken gevoerd over onze geschiedenis, waarbij nieuwe verhalen loskwamen. Mijn ene opa blijkt de rechterhand te zijn geweest van Soekarno en mijn andere opa bezat drie bioscopen op Sulawesi, die op een haar na in brand werden gestoken door de plaatselijke bevolking, omdat mijn opa Europees bloed had. Mijn Manadoese oma heeft ze gered door er met haar één meter veertig voor te gaan staan en te roepen: *Saya orang Indonesia!*, ik ben Indonesisch! Zonder die filmopnames had ik dit misschien nooit te horen gekregen. De kunst en het leven lopen op die momenten even helemaal door elkaar.' – AB

Denise is de komende tijd te zien in De Oost, De Grote Slijmfilm, de serie Doodstil, Ninja Nanny 2 en toneelstukken voor de Toneelmakerij, Het Nationale Theater en Hummelinck Stuurman.

NATASJA GIBBS

Met haar natuurlijke enthousiasme en oprechte nieuwsgierigheid kan presentator en journaliste Natasja Gibbs (41) de meest uiteenlopende onderwerpen bespreekbaar maken. Haar cv staat vol journalistieke ervaring, van The Economist tot De Wereldomroep. Het vinden van een plek voor haar kwetsbaarheid en behoefte misstanden aan te kaarten, ging niet zonder slag of stoot.

Je bent sinds najaar 2020 presentator van De Nieuws BV op NPO Radio 1. Hoe bezalt het?

'Ik vind het zo gaaf! Ik mag alles doen wat ik leuk vind: inhoudelijke gesprekken voeren over wat er om ons heen gebeurt. En de redactie is geweldig. Ik krijg weleens snerende berichten van mensen die moeite hebben met mijn kleur of de onderwerpen.

'Ik voel me haast verplicht en tegelijkertijd bevoorrecht om een stem te geven aan verhalen over de geschiedenis die nooit eerder verteld zijn'

agent is, haha. Het klopt dat ik meteen na mijn afstuderen in 2013 aan het werk kon in het theater, daarna vier seizoenen in *Celblok H* heb gespeeld en sindsdien altijd werk heb gehad, maar er zitten vaak gaten tussen draaiperiodes en theatertours. Ik heb daarom tussendoor gewoon in een

Indonesisch, over het leven van een Indonesisch kind-meisje bij een Hollands gezin. Die projecten leveren me op persoonlijk vlak veel op. Voor *De Oost* draaide ik anderhalve maand in Indonesië, wat zó mooi was. Het was beladen en bijzonder om te werken aan een film die